

Žodžio svoris

Algimanta LIUDAITĖ
Kruopių pagrindinės
mokyklos mokytoja

Tiek mažas, tiek didelis, jaunas ir senas puikiai žino klasika tapusius posakius „žodis tapo kūnu“, „plunksna galingesnė už kardą“, „žodis ne žvirblis“ ir dar begalę kitų. Visą gyvenimą reikia mokytis su žodžiu tinkamai dorotis.

Keliaujant istorijos vingiais ir labirintais, žmogus įprato, išigudrino žodį laikyti prie savęs kaip kokį įnamį. Nors neretai ištartas žodis tampa konfliktu, nesuskalbėjimų ir šiais laikais taip uoliai kuriamų skandalų priežastimi. Tik stabtelkim ir atsigręžkim atgalios. Viduramžiais žodis įgavo kitokią formą ir funkciją

— rašytinis tekstas buvo skaitomas garsiai vienuolių stropiai prižiūrimose bibliotekose. Šiandien žmogaus gebėjimas kalbėti, bendrauti visokiomis formomis lyg ir išsikerojo, lyg ir išsikreipė. Juk dažnas vaizdelis piešiamas jaunimo „sėdi į ekranus sulindę ir kalbėti nemoka“, bet ar tikrai? Pasigilinus, pamatai, kad jie bendrauja tarpusavy nuotraukų, trumpų filmukų ar taip mėgstamų veidukų pagalba. Juokinga gal, bet tokia tad tiesa — sunku žodį prie žodžio sulipinti, kad gimtų sklandi mintis, o kam reikia to? Juk klaviatūra ar keliais ekrano prilietimais ir jau turi veidukų seką, rodančią, kaip valgyt nori ar nuobodu pamokoje sėdėti...

Žodis sveria. Nereikia tam svarstyklių. Tik stabtelkit ir

pagalvokit, kada pakutinį kartą jus pagyrė. Kaip tada jautėtės, kokie prisiminimai iš to pokalbio. O dabar pasvarstykite, kada girdėjote kritiką savo adresu? Kokia tai situacija, kokia emocija apima? Net neabejoju, kad kritikos ar replikų savo atminty nešiojasi kiekvienas žymiai daugiau nei pagyrų.

Žodis gali kurti, gali ir užmušti. Juk kiek kartų menkutis paskatinimas ar lengvas stumtelėjimas nuvedė iki didžių pasaulio išradimų ar kūrinii. Užmuša jis palengva ir nuosekliai įsirausdamas į dūšios pakampus ir juos nuodydamas, jei kas nepaliaudamas kartoja apie tavo menkumą, nemokšišumą, negebėjimą tiesiog gyventi „teisingai“. Žodis pakelia į padanges ir tuo pačiu pakasa po žeme. Mokykimės jaunam žmogui parodyti, ką išties reiškia žodis. Pertraukų metu nuolat aidi „juokai“, kai vienas kitą vadinantys

draugais siunčia visiems žinoma trijų raidžių kombinaciją ir dar patepa storais keiksmų epitetais. O kai sustabdai ir paklausį, ką tai reiškia, gauni labai nekalną paaiškinimą „mes tik draugiškai“. Taip ir stovi žmogus be amo. Nejau mano pasaulio suvokimas išsikreipė ir jau nieko nebesuprantu? Juk kaip gali savo draugą keikti.

Pasiilgstame tylos. Tyla... Tyloje ir gimė tikroji kalba, joje tverias tas tikrasis žodžio svoris. Maja Angelou — pasaulyje puikiai žinoma rašytoja-poetė, poliglotė, beveik 50 universitetų garbės lektorė, labai kategoriškai pasisako apie kalbą. Jos teigimu jau Senajame Testamente rašoma, kad viskas prasidėjo nuo žodžio, su Dievu tas žodis ir ėjo. Religingas ar ne, bet tikrai kiekvienas jaučia kaip žodis veikia. Maja sako, kad tik nuo paties priklauso, kokia kalba ir kokie žodžiai skambės tavo

aplinkoje, tavo namuose. Ji ne kartą išprašė perdėm išūlų ar užgaulų svečių iš pasisėdėjimo ar šventės namie. Likusieji nustėrę tik įsitikindavo, koks išties svarbus yra žodis šeimininkei ir kaip pagarbiai ji vertina kalbą. Paaiškinimas labai paprastas, bet sunkiai nuginčijamas: „žodis lipnus ir klampus, jis įsigeria į tavo namų baldus, sienas, lubas, grindis, rūbus, kuriais vilki, kol galiausiai pasiekia tavo paties kertes“. Tikiu tuo ir kasdien įsitikinu, kaip net menkiausias paskatinimas, net mažiausiai savimi tikintį įgalina bent pasistengti, bent pabandyti pasiekti kažko daugiau.

Žodis išties yra svarus, bet netaupykim gerų ir gražių žodžių, nuoširdžių ir tikrų pastebėjimų tiek artimiems, tiek nepažįstamiems. Džiaugiuosi, Kruopių pagrindinės mokyklos mokiniams suteikta galimybė rašyti, skleisti žodį viešai.

Istoriją kuriame MES

Ramunė LUČINSKAITĖ
Kruopių pagrindinės
mokyklos VII klasės mokinė

Istorija tarsi menas per ilgus metus tik gerėjantis ir įgaunantis didesnę vertę. Neduok Dieve, kad toji istorija būtų ištrinta, juk tada visi karai ir žmonijos katastrofos, laimėjimai ir išradimai nueitų pernink! O jei taip nutiktų, kas tada? Mes nebežinotume šiandienos svarbos, dabarties vertės ir protėvių pastangų nematytume. Gal kam visai patiktų nesimokyti datų ar faktų istorijos pamokose — juk suprasti viską tikrai sunku. O ir kūrėjams, išradėjams menka garbė, kai jų darbus laikas su savimi nusitemptų nieko nepalikdamas ateities

kartoms. Pamąstau, kad dažnas taip ir galvoja, nes pats nesijaučia svarbus ir niekaip neprisidedantis prie istorijos kūrimo.

Dar prieš porą savaitių anglų kalbos pamokoje analizavome Džordžo Orvelo „Gyvulių ūkį“, pagrindinė idėja šioje knygoje — „visi gyvuliai lygūs, bet kai kurie lygesni už kitus“. Nesutinku su tuo. Mes visi esame vienodai paprasti, tik kai kurie daro ir veikia daugiau, stengiasi daugiau ir nuosekliau, dėl to ir rezultatai jų yra akivaizdūs. Būna ir tokių, kurie patys save „susvarbina“. Tokioje žmonių įvairovėje yra ir tie, kurie nenustojo stengtis ir tyrinėti, gyvenime paaukojo daugiau nei aplinkiniai ir pateko į istoriją ir vadovėlius. Tikiu, kad kiekvienas esam paprastas. Skiriasi tik pastangos ir gabumai.

Įsivaizduokim, kad istorija yra paveikslas, vienas milžiniškas paveikslas. Tūkstančiai metų ir šimtmečių sutalpinta į vieną tapybos darbą. Karai ir mirtys būtų kaip tamsūs potėpiai ir šešėliai, išradimai ir atradimai - šviesa ir spalvos. Svarbiausias tokio paveikslo motyvas buvo ir yra žmogus. Kiekvienas šioj žemėj gyvenęs ar kada gyvensiantis mąstantis žmogus. Nors sunku tuo patikėti, bet kasdien kiekvienas mūsų kuriame istoriją tam neapsakomam ir sunkiai suprantam istorijos paveikslui.

Mokykla tik mokykloj?

Anela KLOVAITĖ
Kruopių pagrindinės
mokyklos VII klasės mokinė

Vis mąstau ar tikrai mes, mokiniai, turim siekti tobulumo visame kame — mokykloje, gyvenime? Dažnas mokytojas pasakytų, kad puikus mokins tas, kuris niekad nevēluoja į pamokas, atlieka namų darbus ir stengiasi mokslė. Didžioji mokinių dalis sako, kad geras yra tas, kuris tiesiog stengiasi pasiekti geriausią rezultatą pagal savo galimybes, nors dažnai ir nesitiki aukščiausio įvertinimo. O sukčiavimas ar nusirašinėjimas testų metu teparodo, kaip reikia to aukščiausio balo dėl „vaizdo“, bet

ne dėl žinių. Tuo metu mokytojai vis kartoja, kaip reikės visų dalykų ateity, nors aš pati, kaip ir daugelis mano klasiokų, tik galiu spėlioti, ką veiksime „kai užaugsime“. Tas bendras tobulumo siekis nėra logiškas, čia kaip tame pavyzdyje apie auksinę žuvelę ir beždžionę, kurioms liepia įlipti į medį. Viena liuoktelės be vargo, o kita, kad ir kaip stengsis, bet tikrai nieko nepasieks, net iš vandens sunkiai išsikapanos. Juk būtent taip ir su mokiniiais - kiekvienas siekiame skirtingų dalykų.

Praktinės veiklos ir projektai yra žymiai labiau įtraukiantys nei eilinė diena suole. Juk tada pati galiu paliesti ar net užuosti dalykus apie kurios mokomės. Mokykloje būna praktinių-projektinių dienų, tačiau daugelio mokinių požiūriu tai tėra laiko „marinavimas“, nes „galima lengvai simuliuoti“ darbą, slepiantis už dirbančio ir tikrai motyvuoto komandos draugo. Tas, kas nori kažką naujo sužinoti ir stengsis nepaisant simuliuojančių porininkų. Manau, kad dažniau mokantis realiaime gyvenime ir iš tikrų patirčių, o ne kalant eilines

visai neseniai viena mano klubo narė apsigynė juodą diržą! Noriu pasidalinti savo patirtimi, kiek karatė reikia ištermės ir emocinio stiprumo, bet ir kiek gėrio šiame sporte yra.

Man treniruotės vyksta tris kartus per savaitę, trunka 1,5 -2 valandas. Manau, kad norint „atlaikyti“, įveikti nors vieną karatė intensyvią treniruotę, tu turi būti ištvermingas kiek labiau, nei bet kuris kitas, švelniai tariant. Šiame sporte yra daug gėrio! Man jis suteikia pasitikėjimo savimi ir savo jėgomis. Sustiprėjusi psichologiškai ir fiziškai. Kai išeini kovoti, turi vidinę kovą su savimi, turi išeiti kovoti nepaisydamas diržo spalvos, ūgio ar sudėjimo. Privalai daryti, ką esi išmokęs ir prisitaikyti prie priešininko technikos. Bet ne

vien tai. Tu turi įdėti labai daug darbo, kad pasiektum tikslą – laimėtum pirmą vietą varžybose ar išlaikytum diržo pagal spalvas egzaminą.

Kodėl man patinka karatė? Šis sportas artimas, nes moko mane susikaupti ir tuo pačiu atsipūsti nuo kitų darbų dienoje, atgauti jėgas. O dar malonu susitikti su sportuojančiais draugais, bendraminčiais. Šis sportas man patinka dar dėl to, kad randu pasitenkinimą ir galiu išsilieti po ilgus dienas. Padeda geriau išsimiegoti, suvaldyti emocijas. Bet karatė yra intensyvus sportas, nes „lengvas kelias - ne mūsų kelias“. Viliuosi, kad dabar bent kiek aiškiau, kodėl man taip patinka ši sporto šaka, juk tai puikus motyvacijos šaltinis!

Mūsų kalendorius

VARDADIENIAI

ANTRADIENIS
Jokūbas, Steponas,
Rimgaudas, Vakarė, Rufas

TREČIADIENIS
Butvydė, Daujotas, Saturninas,
Saturnas

KETVIRTADIENIS
Andriejus, Saugardas,
Dovainė, Andrius

PENKTADIENIS
Aleksandras, Algmina,
Butigeidas, Eligijus, Natalija

DATOS

28 d. - prieš 109 m. Gulbinų k., Akmenės sen., gimė chirurgas, profesorius Telesforas ŠIURKUS (mirė 1974 m. Kaune);

29 d. - Draugo diena;
30 d. - su neeiliniu gimtadieniu sveikiname rajono tarybos narį Albina KLIMA;

- prieš 20 metų mirė geologas Pranciškus RAUDONIS (buvo gimęs 1929 m. Ašvėnų k., Vieksnių krašte);

- Saulės grįžtuvių laukimo pradžia;

- Mažosios Lietuvos prisijungimo prie Didžiosios Lietuvos Akto diena;

1 d. - Pasaulinė AIDS diena.

2003 m. Lietuvos televizijos kanalas LNK ir mobiliojo ryšio paslaugų bendrovė „Omnitel“ lapkričio 29-ąją paskelbė Draugo dieną.

Šią dieną visi kviečiami prisiminti, pasveikinti savo draugus, pasakyti vieną kitą gerą žodį ir pabrėžti, kokie svarbūs mūsų visų gyvenime yra tie keli artimi žmonės. Prie šventės prisijungę vaikų jaunimo klubai, kviečiantys surasti draugą ir bendramintį tos pačios patinkančios veiklos būrelyje.

SAULĖ: 08.11 - 16.01 val. Dienos ilgumas - 07.50 val.
PILNATIS iki gruodžio 5 d.

Pasirinkti

Smiltė STATKUTĖ
Kruopių pagrindinės mokyklos
VII klasės mokinė

Ar žinote, kad karatė lanko ir mergaitės, merginos? Žinote. Juk

VIENYBĖ

Nacionalinės rajonų ir miestų
laikraščių leidėjų asociacijos narė

Išėina antradieniais ir šeštadieniais.
Leidžiamas nuo 1951 m. vasario 17 d.

Respublikos g. 2-1,
LT-85143,
Naujoji Akmenė

www.avienybe.lt
www.facebook.com/AkmenėVienybė/

El. p. info@avienybe.lt
skelbimai@avienybe.lt

Redaktorė	R. Jonikienė	56965	roma@avienybe.lt
Reporteris	R. Žimantas	56867	ramunas@avienybe.lt
Skelbimai	A. Novikova	56867	skelbimai@avienybe.lt
Apskaita	MB. „Buhera“	(8-611) 02646	mb.buhera@gmail.com

MOBILUS TEL.

(8-674) 52177

Rankraščiai negražinami ir nerecenzuojami. Autorių nuomonė gali nesutapti su redakcijos nuomone. Už skelbimų turinį redakcija atsakomybės neprisima.

Užsakytos publikacijos žymėjimas.

Tiražas deklaruotas LR kultūros ministerijai
www.lrkmlt

Projekto „Kultūros ir meno
svetainė“ publikacijos remia

Leidžia UAB „Vienybės redakcija“
Ofsetinė spauda, 1 spaudos lankas.
Rinko ir maketavo redakcija.
Spausdino UAB Respublikos spaustuvė,
Mykolo Šlezevičiaus g. 7, VILNIUS.
Indeksas 67260.
Tiražas 1000
Užsakymo Nr.

Redaktorė
Romualda JONIKIENĖ